

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/176**z dnia 25 stycznia 2017 r.****ustalająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryć podłogowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 303)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w ciągu całego swojego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanowić dla każdej grupy produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2010/18/WE ⁽²⁾ ustalono kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji dla drewnianych pokryć podłogowych, które to wymogi są ważne do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (4) Aby lepiej uwzględnić gamę drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryć podłogowych na rynku i aktualny stan zaawansowania technicznego w odniesieniu do tych produktów oraz aby uwzględnić innowacje, które miały miejsce w ostatnich kilku latach, należy zmienić nazwę i zakres tej grupy produktów oraz ustanowić zmieniony zestaw kryteriów oznakowania ekologicznego UE.
- (5) Celem zmienionych kryteriów oznakowania ekologicznego UE jest stosowanie materiałów wyprodukowanych w bardziej zrównoważony sposób w oparciu o ocenę cyklu życia, co pozwoli na ograniczenie zużycia energii i stosowania substancji niebezpiecznych, ograniczenie poziomów niebezpiecznych pozostałości i udziału pokryć podłogowych w zanieczyszczeniu powietrza wewnątrz pomieszczeń, a także propagowanie trwałych i wysokiej jakości produktów. Zmienione kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez sześć lat od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu cyklu innowacji w tej grupie produktów.
- (6) Kod odpowiadający danej grupie produktów jest integralną częścią numerów rejestracyjnych oznakowania ekologicznego UE. Aby właściwe organy mogły przypisać numer rejestracyjny oznakowania ekologicznego UE drewnopochodnym, korkopochodnym i bambusopochodnym pokryciom podłogowym, które spełniają kryteria oznakowania ekologicznego UE, należy tej grupie produktów nadać numer kodu.
- (7) Należy zatem uchylić decyzję 2010/18/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/18/WE z dnia 26 listopada 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego drewnianym pokryciom podłogowym (Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 32).

- (8) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla drewnianych pokryw podłogowych na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzji 2010/18/WE, tak aby zapewnić im wystarczającą ilość czasu na dostosowanie produktów do zmienionych wymogów. Producentom należy również umożliwić składanie wniosków na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzji 2010/18/WE przez wystarczająco długi okres.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” obejmuje pokrycia podłogowe w pomieszczeniach, w tym pokrycia podłogowe drewniane, laminowane, z korka i z bambusa, które są wykonane, w ponad 80 % wagowo produktu końcowego, z materiałów lub włókien drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych, niezawierające włókien syntetycznych w żadnej warstwie.

Nie obejmuje ona pokryw ścian, pokryw do użytku na zewnątrz, pokryw o funkcji budowlanej ani środków poziomujących.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „drewniane pokrycie podłogowe” oznacza zestaw elementów drewnianych, wstępnie złożonych płyt lub paneli podłogowych, które stanowią powierzchnię podłogi;
- 2) „korkowe pokrycia podłogowe” oznaczają pokrycia podłogowe wykonane z korka granulowanego zmieszanego ze spoiwem, a następnie utwardzonego, lub kilka warstw korka, prasowanego lub fornirowanego, które można sprasować z użyciem kleju i które są przeznaczone do stosowania z powłoką;
- 3) „powłoka” oznacza mieszaninę w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 4) „bambusowe pokrycia podłogowe” oznaczają pokrycia podłogowe wykonane z litego bambusa lub bambusa prasowanego zmieszanego ze spoiwem;
- 5) „laminowane pokrycia podłogowe” oznacza sztywne pokrycie podłogowe posiadające warstwę powierzchniową składającą się z jednej lub kilku cienkich warstw z materiału włóknistego (przeważnie papieru), impregnowane z użyciem aminoplastycznych termoutwardzalnych żywic (przeważnie melaminy), prasowane lub łączone na podłożu, wykończone zwykle podkładem;
- 6) „półlotny związek organiczny” (SVOC) oznacza każdy związek organiczny, który w kolumnie kapilarnej o składzie 5 % fenylopolisiloksanu i 95 % metylopolisiloksanu eluuje w przedziale retencji między n-heksadekanem (wyłączony) a n-dokozanem (włączony);
- 7) „wartość R” oznacza sumę wszystkich wartości R_i , gdzie wartość R_i jest stosunkiem C_i/LCI_i , gdzie C_i to stężenie masowe w komorze związku i , a LCI_i to wartość najniższego badanego stężenia związku i , zdefiniowana w sprawozdaniach z europejskiego działania w ramach współpracy w odniesieniu do powietrza miejskiego, środowiska w pomieszczeniach i narażenia zdrowia ludzkiego (European Collaborative Action on Urban Air, Indoor Environment and Human Exposure Reports) ⁽²⁾;
- 8) „substancja” oznacza substancję w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniająca dyrektywę 1999/13/WE (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87).

⁽²⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC83683/eca%20report%2029_final.pdf

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywy Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- 9) „mieszanina” oznacza mieszaninę w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- 10) „produkt biobójczy” oznacza produkt biobójczy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾;
- 11) „konserwant” oznacza dowolny produkt wchodzący w zakres grupy produktowej 8 (środki stosowane do konserwacji drewna), określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, w tym produkty stosowane do konserwacji korka lub bambusa;
- 12) „substancja czynna” oznacza substancję czynną w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 528/2012;
- 13) „materiał pochodzący z recyklingu” oznacza materiał, który został przetworzony z materiału odzyskanego lub zregenerowanego w ramach procesu produkcyjnego i wprowadzony do produktu końcowego lub do komponentu, który ma zostać częścią składową produktu, z wyjątkiem odpadów drzewnych, zrębków i włókien powstałych przy pozyskiwaniu drewna i produkcji tartacznej, zgodnie z normą ISO 14021;
- 14) „materiał drewnopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien drzewnych, zrębków lub drewna w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów. Materiały drewnopochodne obejmują: twardą płytę pilśniową, płytę pilśniową, płytę pilśniową o średniej i dużej gęstości, płytę wiórową, płytę o wiórach zorientowanych (OSB), sklejkę i płyty litego drewna. Mogą one być powleczone apreturą podczas produkcji pokryć podłogowych;
- 15) „materiał korkopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien korka, zrębków korka lub korka w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów.
- 16) „materiał bambusopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien bambusa, zrębków bambusa lub bambusa w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów.
- 17) „włókna syntetyczne” oznaczają wszystkie włókna polimerowe;
- 18) „energia odnawialna” oznacza energię ze źródeł odnawialnych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽²⁾;
- 19) „gwarancja pochodzenia” oznacza gwarancję pochodzenia w rozumieniu art. 2 lit. j) dyrektywy 2009/28/WE.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, produkt musi należeć do grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria oznakowania ekologicznego UE oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez sześć lat od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” przypisuje się numer kodu „035”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

Artykuł 6

Decyzja 2010/18/WE traci moc.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 6 wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE dla produktów należących do grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe”, złożone w ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, mogą być składane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2010/18/WE albo z kryteriami określonymi w niniejszej decyzji.

Oznakowania ekologiczne UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2010/18/WE mogą być stosowane przez 12 miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryw podłogowych:

- Kryterium 1. Opis produktu
- Kryterium 2. Materiały drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne
- Kryterium 3. Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin
- Kryterium 4. Wymogi szczegółowe dotyczące substancji
- Kryterium 5. Zużycie energii w procesie produkcji
- Kryterium 6. Emisje lotnych związków organicznych z pokryw podłogowych
- Kryterium 7. Emisje formaldehydu z pokryw podłogowych i płyty stolarskiej
- Kryterium 8. Przydatność do użycia
- Kryterium 9. Możliwość naprawy i przedłużona gwarancja
- Kryterium 10. Informacje dla konsumentów
- Kryterium 11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE
- Dodatek I. Wytyczne dotyczące obliczania ilości stosowanych LZO
- Dodatek II. Wytyczne dotyczące obliczania zużycia energii w procesie produkcji
- Dodatek III. Wykaz norm

OCENA I WERYFIKACJA

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy w celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca jest zobowiązany do dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów, mogą one pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub od jego dostawcy (dostawców).

Właściwe organy uznają w pierwszej kolejności zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą laboratoriów badawczych i wzorcujących oraz weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną normą dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi. Akredytacja jest przeprowadzana zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne lub inspekcje na miejscu.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tym wymogiem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Jeżeli dostawca nie chce ujawnić wnioskodawcy substancji składających się na mieszaninę, może on przesłać tę informację bezpośrednio właściwemu organowi.

Kryterium 1. Opis produktu

Właściwemu organowi dostarcza się opis techniczny pokryw podłogowych, w tym rysunki ukazujące części lub materiały, które składają się na produkt końcowy stanowiący pokrycie podłogowe, a także wymiary oraz opis procesu produkcyjnego. Do opisu należy dołączyć zestawienie podstawowych materiałów produktu, określające całkowitą masę produktu i jej podział na różne zastosowane materiały.

Musi zostać wykazana zgodność z zakresem grupy produktów określonej w art. 1.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną o następujące informacje dotyczące pokrycia podłogowego:

- marka/nazwa handlowa ⁽¹⁾,
- opis produktu, w tym rysunki techniczne ilustrujące części lub materiały wykorzystane w produkcie końcowym,
- zestawienie podstawowych materiałów: procentowy skład surowców, substancji lub mieszanin w masie produktu końcowego, w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie dodatki i obróbka powierzchniowa,
- wykaz wszystkich części składowych ⁽²⁾ produktu oraz ich masa,
- opis procesu produkcyjnego. Należy podać opis dostawcy surowców lub substancji, zawierający nazwę prawną, miejsce produkcji, dane kontaktowe i opis etapów produkcji, które prowadzą lub których są częścią.

jako dowód zgodności z niniejszym kryterium można przyjąć kartę charakterystyki produktu, deklarację środowiskową produktu lub równoważny dokument, pod warunkiem że zawierają one wymienione informacje.

Kryterium 2. Materiały drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne

Wymóg ten ma zastosowanie do materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych, o masie większej niż 1 % produktu końcowego.

Żadne materiały drewniane, drewnopochodne, korkowe, korkopochodne, bambusowe lub bambusopochodne nie mogą pochodzić z organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz muszą być objęte certyfikatami kontroli pochodzenia produktu wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak rada ds. zrównoważonej gospodarki leśnej (ang. *Forest Stewardship Council*, FSC), program uznawania systemów certyfikacji lasów (*Programme for the Endorsement of Forest Certification*, PEFC) lub równoważne.

Wszelkie pierwotne drewno, korek i bambus muszą być objęte ważnymi certyfikatami zrównoważonej gospodarki leśnej wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak FSC, PEFC lub równoważne.

Jeżeli system certyfikacji dopuszcza mieszanie materiałów niecertyfikowanych z materiałami posiadającymi certyfikaty lub pochodzącymi z recyklingu w produkcie lub na linii produkcyjnej, wówczas co najmniej 70 % drewna, korka lub bambusu musi stanowić certyfikowany materiał pierwotny lub materiał pochodzący z recyklingu.

Materiały niecertyfikowane muszą podlegać systemowi weryfikacji, który zapewnia ich legalne pozyskanie oraz ich zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Jednostki certyfikujące wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub certyfikaty kontroli pochodzenia produktu są akredytowane lub uznawane w ramach tego systemu certyfikacji.

⁽¹⁾ Nazwa handlowa oznacza wszystkie nazwy, pod jakimi substancja jest wprowadzana do obrotu na rynku unijnym.

⁽²⁾ Część składowa oznacza każdą z warstw pokrycia podłogowego, której materiał, kształt i forma pełnią określoną funkcję. Obejmuje to na przykład warstwę odporną na ścieranie lub zarysowania, warstwę zawierającą wzór lub fornir, warstwę podłoża lub warstwę stabilizującą i warstwę podkładu.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną o ważny, certyfikowany przez niezależną jednostkę certyfikat kontroli pochodzenia produktu, pochodzący od producenta, w odniesieniu do wszystkich materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych wykorzystanych w produkcie lub na linii produkcyjnej oraz wykazuje, że żaden materiał pierwotny nie pochodzi z organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Wnioskodawca dostarcza skontrolowane dokumenty księgowo, które wykazują, że co najmniej 70 % materiałów pochodzi z lasów lub obszarów zarządzanych zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub ze źródeł z recyklingu spełniających wymogi określone w ramach właściwego niezależnego systemu kontroli pochodzenia produktu. Jako niezależne systemy certyfikacji prowadzone przez strony trzecie przyjmuje się FSC, PEFC lub systemy równoważne.

Jeżeli produkt lub linia produkcyjna zawiera niecertyfikowany materiał, należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego materiału pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że jest on objęty systemem weryfikacji zapewniającym jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi innymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Kryterium 3. Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin

Obecność w danym produkcie i wszelkich jego częściach składowych substancji określonych zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jako substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) lub substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ w odniesieniu do zagrożeń wymienionych w tabeli 3.1 niniejszej decyzji podlega ograniczeniu zgodnie z pkt 3.a i 3.b. Do celów tego kryterium lista kandydacka SVHC i klasyfikacja pod względem zagrożeń CLP zostały zgrupowane w tabeli 3.1 w podziale według niebezpiecznych właściwości.

Tabela 3.1

Grupowanie zagrożeń objętych ograniczeniem

Grupa 1 zagrożeń – substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) i substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP)

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 1:

- substancje ujęte na liście kandydackiej SVHC
- substancje rakotwórcze, mutagennne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1 A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df

Grupa 2 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 2:

- CMR kategorii 2: H341, H351, H361f, H361d, H361df, H362
- toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410
- ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310, H330, H304
- toksyczność przy aspiracji kategorii 1: H304
- działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) kategorii 1: H370, H372
- substancja kategorii 1 działająca uczulająco na skórę: H317

Grupa 3 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 3:

- toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412, H413
- toksyczność ostra kategorii 3: H301, H311, H331, EUH070
- STOT kategorii 2: H371, H373

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

3.a. Ograniczenie stosowania SVHC

Produkt ani jego żadne części składowe nie mogą zawierać SVHC w stężeniach wyższych niż 0,10 % (w/w).

Odstępstw od tego wymogu nie przyznaje się ujętym na liście kandydackiej substancjom stanowiącym bardzo duże zagrożenie, obecnym w produkcie lub jakichkolwiek jego częściach składowych w stężeniu powyżej 0,10 % (w/w).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przygotowuje deklaracje dotyczące nieobecności SVHC w stężeniach wyższych niż graniczne w produkcie i wszelkich częściach składowych wykorzystanych w produkcie. Deklaracje muszą odnosić się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA ⁽¹⁾.

3.b. Ograniczenie stosowanych w powłokach podłogowych substancji i mieszanin sklasyfikowanych w ramach CLP

Substancji lub mieszanin stosowanych przez producenta powłok podłogowych lub jego dostawców podczas przygotowywania surowców, produkcji, montażu lub jakiegokolwiek innej obróbki powłoki podłogowej nie klasyfikuje się według klas zagrożeń CLP wymienionych w tabeli 3.1. Substancje lub mieszaniny podlegające ograniczeniom obejmują kleje, farby, podkłady, lakiery, bejce, żywice, produkty biobójcze, wypełniacze, woski, oleje, wypełniacze szczelin, barwniki i szczeliwa.

Niemniej jednak stosowanie takich substancji podlegających ograniczeniom jest dozwolone, jeśli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- substancję lub mieszaninę podlegającą ograniczeniom zastosowano w ilościach, które stanowią mniej niż 0,10 % całkowitej masy powłoki podłogowej i jakiegokolwiek z jego części składowych,
- substancja podlegająca ograniczeniom zmienia swoje właściwości po przetworzeniu (np. nie jest już biodostępna lub ulega reakcji chemicznej), tak więc zagrożenia objęte ograniczeniem w ramach CLP nie mają już zastosowania, a wszelkie pozostałości substancji podlegającej ograniczeniom, które nie uległy reakcji, stanowią mniej niż 0,10 % całkowitej masy powłoki podłogowej i jakiegokolwiek z jego części składowych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca lub jego dostawcy dostarczają właściwemu organowi deklarację zgodności z kryterium 3.b, popartą w stosownych przypadkach wykazem stosowanych wykorzystanych substancji lub mieszanin, jak również deklaracje dotyczące zaklasyfikowania lub niezaklasyfikowania jako zagrożenia, informacje o ilości dodanej substancji lub mieszaniny oraz, w stosownych przypadkach, oświadczenie, czy właściwości substancji lub mieszaniny zmieniają się po przetworzeniu w taki sposób, że zagrożenia objęte ograniczeniem w ramach CLP nie mają już zastosowania. W takim przypadku podaje się ilości pozostałości substancji podlegającej ograniczeniom, które nie uległy reakcji.

Na poparcie deklaracji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu poszczególnych substancji pod względem zagrożeń należy przedstawić następujące informacje:

- (i) numer substancji nadany w ramach Chemical Abstracts Service (CAS) ⁽²⁾, Wspólnoty Europejskiej (WE) ⁽³⁾ lub innego wykazu (w stosownych przypadkach w odniesieniu do mieszanin);
- (ii) postać fizyczną i stan, w jakim substancja lub mieszanina jest stosowana;
- (iii) zharmonizowane klasyfikacje zagrożeń CLP;
- (iv) wpisy z dokonanej autoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH prowadzonej przez ECHA ⁽⁴⁾ (jeżeli klasyfikacja zharmonizowana nie jest dostępna);
- (v) klasyfikacje mieszanin zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

⁽¹⁾ ECHA, Candidate List of substances of very high concern for Authorisation (Lista kandydacka substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, oczekujących na pozwolenie), <http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

⁽²⁾ Rejestr CAS: <https://www.cas.org/content/chemical-substances>.

⁽³⁾ Wykaz WE: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/ec-inventory>.

⁽⁴⁾ ECHA, baza danych substancji zarejestrowanych REACH: <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>.

Przy uwzględnianiu wpisów autoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH pierwszeństwo mają wpisy będące przedmiotem wspólnych wniosków.

W przypadku gdy klasyfikacja została zarejestrowana jako „zawierająca niekompletne dane” lub „niejednoznaczna” według zapisu w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH lub gdy substancja nie została jeszcze zarejestrowana w systemie REACH, należy przedstawić takie dane toksykologiczne zgodne z wymogami określonymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, które umożliwią potwierdzenie jednoznacznej autoklasyfikacji zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 oraz wytycznymi ECHA. W przypadku zapisów w bazie danych zawierających „niekompletne dane” lub „niejednoznacznych” autoklasyfikacja wymaga weryfikacji. W tym celu akceptuje się następujące źródła informacji:

- (i) badania toksykologiczne i oceny zagrożenia przeprowadzone przez partnerskie agencje regulacyjne ECHA ⁽¹⁾, organy regulacyjne państw członkowskich lub organy międzyrządowe;
- (ii) karta charakterystyki (SDS), należycie wypełniona zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (iii) udokumentowana ekspertyza dostarczona przez specjalistę toksykologa, która opiera się na przeglądzie literatury naukowej i danych badawczych oraz, w razie potrzeby, na wynikach nowych badań przeprowadzonych przez niezależne laboratoria stosujące metody zatwierdzone przez ECHA;
- (iv) zaświadczenie, w stosownych przypadkach oparte na ekspertyzie, wydane przez akredytowany organ oceny zgodności, który przeprowadza oceny zagrożenia zgodnie z systemami klasyfikacji GHS (Globalnie Zharmonizowany System) lub CLP.

Informacje na temat niebezpiecznych właściwości substancji mogą, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, być generowane w inny sposób niż przez badania, na przykład z zastosowaniem alternatywnych metod, takich jak metody *in vitro*, ilościowe modele zależności struktura – aktywność lub grupowanie substancji i podejście przekrojowe.

Kryterium 4. Wymogi szczegółowe dotyczące substancji

4.a. Zanieczyszczenia w drewnie, korku i bambusie pochodzącym z recyklingu

Wszelkie włókna lub zrębki pochodzące z recyklingu wykorzystywane w produkcji produktu końcowego stanowiącego pokrycie podłogowe poddaje się badaniom zgodnie z normą Europejskiej Federacji Producentów Paneli (ang. *European Panel Federation*, EPF) dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu ⁽²⁾ lub z inną równoważną normą zawierającą równoważne lub bardziej rygorystyczne wartości graniczne, i muszą one odpowiadać wartościom granicznym dotyczącym zanieczyszczeń wskazanym w tabeli 4.1.

Tabela 4.1

Wartości graniczne dotyczące zanieczyszczeń w drewnie, korku lub bambusie pochodzącym z recyklingu i w ich włóknach i zrębkach (mg/kg suchego materiału pochodzącego z recyklingu)

Zanieczyszczenia	Wartości graniczne	Zanieczyszczenia	Wartości graniczne
arsen (As)	25	rtęć (Hg)	25
kadm (Cd)	50	fluor (F)	100
chrom (Cr)	25	chlor (Cl)	1 000
miedź (Cu)	40	pentachlorofenol (PCP)	5
ołów (Pb)	90	oleje smołowe (benzo(a)piren)	0,5

⁽¹⁾ ECHA, Współpraca z agencjami regulacyjnymi, <http://echa.europa.eu/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>

⁽²⁾ „EPF Standard for delivery conditions of recycled wood” (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r., dostępna pod adresem: <http://europanel.org/site/upload/57d9467eac5f3.pdf>.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi:

- deklarację producenta lub dostawcy płyt, stosownie do okoliczności, w której oświadcza, że w pokryciu podłogowym nie wykorzystano drewna, korka ani bambusa pochodzącego z recyklingu ani ich włókien lub zrębków, lub
- deklarację producenta lub dostawcy płyt, stosownie do okoliczności, w której oświadcza, że wszelkie wykorzystane drewno, korek lub bambus pochodzące z recyklingu lub ich włókna lub zrębki zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z normą EPF dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu lub z inną równoważną normą, w której określono równoważne lub bardziej restrykcyjne wartości graniczne, uzupełnioną o sprawozdania z badań potwierdzające zgodność próbek pochodzących z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 4.1.

4.b. Produkty biobójcze

Obróbka pokryć podłogowych z drewna, korka lub bambusa z wykorzystaniem produktów biobójczych jest zabroniona.

Zabrania się stosowania wymienionych poniżej substancji czynnych do konserwacji puszkowanych mieszanin opartych na wodzie, takich jak kleje lub lakiery:

- mieszanina (3:1) chlorometyloizotiazolinonu i metyloizotiazolinonu (CMIT/MIT nr CAS 55965-84-9) w stężeniu powyżej 15 ppm,
- metyloizotiazolinon w stężeniu powyżej 200 ppm,
- inne izotiazolinony w stężeniu powyżej 500 ppm.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację o niestosowaniu produktów biobójczych lub, w stosownych przypadkach, deklarację uzupełnioną o kartę charakterystyki od dostawcy mieszanin opartych na wodzie określającą, jakie substancje czynne zostały wykorzystane jako środki konserwujące puszkowanych mieszanin opartych na wodzie.

4.c. Metale ciężkie w farbach, podkładach i lakierach

Farby, podkłady i lakiery stosowane na powierzchni materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych nie mogą zawierać substancji na bazie następujących metali: kadmu, ołowiu, chromu VI, rtęci, arsenu lub selenu w stężeniach przekraczających 0,010 % (w/w) w odniesieniu do każdego z metali zawartych w postaci użytkowej farby, podkładu lub lakieru w puszkach.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca lub jego dostawca, stosownie do przypadku, przedkłada właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie karty charakterystyki przekazane przez dostawców wykorzystywanych farb, podkładów lub lakierów.

4.d. Zawartość LZO w obróbce powierzchniowej

Produkty do obróbki powierzchniowej materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych muszą spełniać jeden z poniższych warunków:

- całkowita zawartość LZO jest mniejsza lub równa 5 % (w/w) stężenia substancji w puszcze,
- całkowita zawartość LZO jest większa niż 5 % (w/w), pod warunkiem że wykazano, że LZO są stosowane w ilościach wynoszących mniej niż 10 g/m² powłokanej nimi powierzchni.

Kryterium to odnosi się do całkowitej ilości LZO w produktach do obróbki powierzchniowej pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli produkty wymagają rozcieńczenia przed zastosowaniem, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznacza lotny związek organiczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2004/42/WE.

Kryterium to nie ma zastosowania do mieszanin stosowanych do naprawy (np. sęków, rys, wgniecień itd.) podczas procesu produkcyjnego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kartę charakterystyki każdej substancji lub mieszaniny wykorzystanej do obróbki powierzchniowej materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych. Jeżeli z karty charakterystyki wynika, że zawartość LZO w substancji lub mieszaninie wykorzystanej do obróbki powierzchniowej jest mniejsza lub równa 5 % w/w, dalsza weryfikacja nie jest konieczna.

Jeżeli w karcie charakterystyki nie ma informacji o zawartości LZO, zawartość LZO oblicza się na podstawie wykazu substancji zawartych w mieszaninie do obróbki powierzchniowej. Stężenie każdego składnika LZO podaje się jako wartość procentową masy.

Alternatywnie, jeżeli zawartość LZO jest wyższa niż 5 % w/w, wnioskodawca przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO zastosowana w przeliczeniu na m² powlekaney powierzchni pokrycia podłogowego wynosi mniej niż 10 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I.

4.e. Zawartość LZO w innych stosowanych substancjach i mieszaninach

Zawartość LZO jest mniejsza niż:

- 3 % (w/w) w puszkowanych klejach i żywicach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych,
- 1 % (w/w) w innych substancjach oprócz puszkowanych klejów, żywic i produktów do obróbki powierzchniowej (kryterium 4.d) wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych.

Zawartość wolnego formaldehydu w płynnych żywicach aminoplastycznych wykorzystywanych do produkcji pokryć podłogowych wynosi mniej niż 0,2 % (w/w).

Kryterium to odnosi się do całkowitej ilości LZO w substancjach pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli mieszaniny wymagają rozcieńczenia przed zastosowaniem, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznacza lotny związek organiczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2004/42/WE.

Kryterium to nie ma zastosowania do mieszanin stosowanych do naprawy (np. sęków, rys, wgniecień itd.) podczas procesu produkcyjnego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kartę charakterystyki wszelkich zastosowanych puszkowanych klejów, żywic lub innych substancji lub równoważny dokument uzupełniający deklarację zgodności wraz z pełną recepturą zawierającą określenie ilości i numery CAS.

Jeżeli karta charakterystyki stanowi, że zawartość LZO jest mniejsza niż 3 % (w/w) w puszkowanym kleju lub żywicy lub mniejsza niż 1 % (w/w) w innych zastosowanych substancjach, dalsza weryfikacja nie jest konieczna.

Jeżeli w karcie charakterystyki nie ma informacji o zawartości LZO, zawartość LZO oblicza się na podstawie wykazu substancji. Stężenie każdego składnika LZO podaje się jako wartość procentową masy.

Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań wykazujące, że zawartość wolnego formaldehydu w płynnych żywicach aminoplastycznych wynosi mniej niż 0,2 % (w/w) zgodnie z normą EN 1243.

4.f. *Plastyfikatory*

Kleje, żywice lub substancje bądź mieszaniny wykorzystane do obróbki powierzchniowej nie mogą zawierać plastyfikatorów ftalanowych, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Za brak obecności ftalanów uznaje się całkowitą zawartość wymienionych ftalanów wynoszącą mniej niż 0,10 % masy kleju, żywicy lub substancji bądź mieszaniny wykorzystanej do obróbki powierzchniowej (1 000 mg/kg).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi:

- deklarację zgodności z tym kryterium od dostawcy lub producenta pokrycia podłogowego stwierdzającą, że nie zastosowano plastyfikatorów ftalanowych, albo
- deklarację zgodności z tym kryterium od dostawcy lub producenta pokrycia podłogowego stwierdzającą, że zastosowano plastyfikatory ftalanowe, ale że w kleju, żywicy lub substancji bądź mieszaninie wykorzystanej do obróbki powierzchniowej nie zastosowano ftalanów spełniających kryteria art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. W przypadku braku odpowiedniej deklaracji, klej, żywicę lub substancję bądź mieszaninę wykorzystaną do obróbki powierzchniowej poddaje się badaniu na obecność takich ftalanów zgodnie z normą ISO 8214-6.

4.g. *Związki halogenoorganiczne*

Związki halogenoorganiczne nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych (np. jako spoiwa, kleje, powłoki itd.).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu związków halogenoorganicznych. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

4.h. *Środki zmniejszające palność*

Środki zmniejszające palność nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu środków zmniejszających palność. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

4.i. *Azyrydyna i poliazyrydyna*

Azyrydyna i poliazyrydyna nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych (np. jako substancje do obróbki powierzchniowej, powłoki itd.).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu azyrydyny i poliazyrydyny. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

Kryterium 5. Zużycie energii w procesie produkcji

Średnią roczną ilość energii zużytej podczas produkcji pokryć podłogowych oblicza się zgodnie z tabelą 5.1 i dodatkiem II i przekracza ona następujące wartości graniczne (wynik E):

Produkt	Wynik E
Pokrycia podłogowe z litego drewna	> 11,0
Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru Pokrycia podłogowe z korka i płyt korkowych Pokrycia podłogowe z bambusa Pokrycia podłogowe laminowane	> 8,0

Tabela 5.1

Obliczenie wyniku E

Wzór		Parametr ekologiczny		Wymogi maksymalne
$E = \frac{A}{20} + \left(5 - \frac{B}{3}\right) + \left(5 - \frac{C}{7}\right)$	A	Udział energii odnawialnej w całkowitym rocznym zużyciu energii	%	—
	B	Roczny zakup energii elektrycznej	kWh/m ²	15 kWh/m ²
	C	Roczne zużycie paliwa	kWh/m ²	35 kWh/m ²

Gdzie: A = stosunek energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych do energii całkowitej.

Licznik stosunku A należy rozumieć jako: nabyte paliwa z odnawialnych źródeł energii (OZE) jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus energia cieplna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × energia elektryczna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × nabyta energia elektryczna z OZE.

Mianownik stosunku A należy rozumieć jako: nabyte paliwa z OZE jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus nabyte paliwa nie pochodzące z OZE jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus energia cieplna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × energia elektryczna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × nabyta energia elektryczna z OZE plus 2,5 × nabyta energia elektryczna nie pochodząca z OZE.

B = roczna nabyta energia elektryczna oznacza sumę energii elektrycznej zakupionej od dostawcy zewnętrznego. Jeżeli nabyta energia elektryczna pochodzi z OZE, stosuje się współczynnik 0,8.

C = roczne zużycie paliwa oznacza sumę wszystkich paliw nabytych lub uzyskanych jako produkt uboczny podczas produkcji pokryć podłogowych i wykorzystanych do wytwarzania energii w zakładzie.

Wynik E oblicza się na m² wytworzonego pokrycia podłogowego z uwzględnieniem energii bezpośrednio zużytej do produkcji pokrycia podłogowego. Pośrednie zużycie energii nie jest brane pod uwagę.

Poniżej przedstawiono orientacyjny wykaz działań uwzględnionych i nieuwzględnionych w obliczeniach zużycia energii. Działania rozpoczynają się w chwili odbioru pni drzew, korka lub bambusa w obiektach producenta lub jego dostawców i trwają do końca procesu produkcyjnego.

Produkt	Warunki dotyczące zużycia energii elektrycznej i paliwa (wykaz orientacyjny)	
	Uwzględnione	Nieuwzględnione
Pokrycia podłogowe z litego drewna	<ul style="list-style-type: none"> — suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji 	<ul style="list-style-type: none"> — produkcja lakierów lub każdej innej mieszaniny w puszcze — energia zużyta podczas działań z zakresu kontroli jakości — pośrednie zużycie energii (np. ogrzewanie, oświetlenie, transport wewnętrzny itd.).
Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna	<ul style="list-style-type: none"> — suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie — prasowanie — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji 	
Pokrycia podłogowe z korka i płyt korkowych	<ul style="list-style-type: none"> — suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie — prasowanie 	
Pokrycia podłogowe z bambusa	<ul style="list-style-type: none"> — produkcja płyty stolarskiej, jeżeli jest ona wykorzystywana w konstrukcji pokrycia podłogowego — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji 	
Pokrycia podłogowe laminowane	<ul style="list-style-type: none"> — produkcja płyty stolarskiej — impregnacja papieru dekoracyjnego, powłokowego lub woskowanego — prasowanie — przycinanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji 	

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca powinien określić i wykazać:

- rodzaj i średnią ilość energii elektrycznej nabywanej rocznie od dostawcy zewnętrznego. Jeżeli nabywana jest energia elektryczna ze źródeł odnawialnych, należy przedstawić gwarancje pochodzenia zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE. Jeśli dyrektywa 2009/28/WE nie ma zastosowania w kraju, w którym produkowane jest pokrycie podłogowe, należy przedstawić równoważne środki dowodowe,
- rodzaj i ilość paliwa, które zostało wykorzystane do produkcji pokryć podłogowych, na podstawie umów, rachunków lub równoważnych dokumentów zawierających daty, ilość dostarczoną/zakupioną oraz specyfikację paliwa (np. wartości fizykochemiczne, dolna wartość opałowa itp.). Należy dołączyć deklarację stwierdzającą, które z wykorzystywanych paliw pochodzą z odnawialnych źródeł energii zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE,
- ilość energii wykorzystanej na etapach produkcji uwzględnionych w obliczeniach wyniku E wraz z dokumentami potwierdzającymi (np. pomiary energii na różnych etapach produkcji, zużycie energii przez urządzenia jak podano w kartach produktu itp.),
- rodzaj i ilość energii, która została sprzedana. Obliczenia obejmują rodzaj i ilość ewentualnych paliw stosowanych do wytwarzania sprzedanej energii, daty lub okresy, w których energia została wytworzona i daty sprzedaży,
- deklarowaną ilość pokryć podłogowych, których dotyczy wnioski o oznakowanie ekologiczne UE (w m²) wyprodukowanych średnio w ciągu roku.

W celu wykazania zgodności z niniejszym kryterium można przedstawić dokumenty wykorzystane do przekazywania informacji o zużyciu energii, zakupie paliwa i wytwarzaniu energii, jak również dokumenty wykorzystane do przekazywania informacji o produkcji pokryć podłogowych organom krajowym.

Kryterium 6. Emisje lotnych związków organicznych z pokryć podłogowych

Emisje z pokrycia podłogowego nie mogą przekraczać wartości określonych w tabeli 6.1, a ich pomiaru dokonuje się w komorze badawczej zgodnie z normą CEN/TS16516. Pakowanie i dostawa próbek przesłanych do badania, ich przenoszenie oraz kondycjonowanie muszą być zgodne z procedurami opisanymi w normie CEN/TS 16516.

Tabela 6.1

Wymagania dotyczące emisji

Produkty	Wymagania dotyczące emisji	
	Związek	Wartość graniczna po upływie 28 dni przechowywania w wentylowanej komorze badawczej (zob. CEN/TS16516) w mg/m ³ powietrza ⁽⁴⁾
Pokrycia podłogowe z litego drewna Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru	LZO ogółem minus kwas octowy (CAS 64-19-7)	< 0,3
Pokrycia podłogowe z korka Pokrycia podłogowe z bambusa	Ogółem LZO	
Pokrycia podłogowe laminowane	Ogółem LZO	< 0,16
Wszystkie pokrycia podłogowe	Ogółem półlotne związki organiczne	< 0,1
Pokrycia podłogowe z litego drewna Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru	Wartość R dla substancji przy najniższym badanym stężeniu (LCI) minus kwas octowy (CAS 64-19-7)	≤ 1

Produkty	Wymagania dotyczące emisji	
	Związek	Wartość graniczna po upływie 28 dni przechowywania w wentylowanej komorze badawczej (zob. CEN/TS16516) w mg/m ³ powietrza ⁽⁴⁾
Pokrycia podłogowe z korka Pokrycia podłogowe z bambusa Pokrycia podłogowe laminowane	Wartość R dla substancji LCI	≤ 1
Wszystkie pokrycia podłogowe	Substancje rakotwórcze	< 0,001

⁽⁴⁾ Badanie w komorze musi zostać przeprowadzone 28 dni po zakończeniu obróbki powierzchniowej. Do tego czasu produkt, który ma zostać poddany badaniu, jest przechowywany w zamkniętym opakowaniu w miejscu produkcji i w ten sposób jest dostarczony do laboratorium badawczego.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznaczają wszelkie lotne związki organiczne eluujące między n-heksanem a n-heksadekanem włącznie w kolumnie chromatografu gazowego, mające temperaturę wrzenia w zakresie w przybliżeniu od 68 °C do 287 °C, gdzie pomiar jest przeprowadzany przy użyciu kapilarnej kolumny powlekaanej 5 % fenylopolisiloksanem i 95 % metylopolisiloksanem.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań komorowych przeprowadzonych zgodnie z CEN/TS16516 lub równoważną metodą wykazujących zgodność z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 6.1. Sprawozdania z badań zawierają:

- zastosowaną metodę badań,
- wyniki badań i niezbędne obliczenia wykazujące wartości graniczne określone w tabeli 6.1.

Jeżeli wartości graniczne stężenia w komorze określone dla terminu 28 dni można osiągnąć 3 dni po umieszczeniu próbki w komorze lub w dowolnym okresie od 3 do 27 dnia od umieszczenia próbki w komorze, można stwierdzić zgodność z wymogami i zakończyć badanie wcześniej.

Dane dotyczące produktów uzyskane w wyniku badań przeprowadzonych w okresie do 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE są ważne do czasu wprowadzenia zmian do stosowanego procesu produkcji lub składu chemicznego, które zostałyby uznane za zwiększające emisje LZO z produktu końcowego.

Jako dowód zgodności można wykorzystać również ważny certyfikat odpowiedniego oznakowania dla warunków klimatycznych w pomieszczeniach, jeżeli oznakowanie to spełnia wymogi niniejszego kryterium i jeżeli zostało uznane przez właściwy organ za równoważne.

Kryterium 7. Emisje formaldehydu z pokryw podłogowych i płyty stolarskiej

Pokrycia podłogowe wytwarzane przy użyciu płyt stolarskich, klejów, żywic lub środków wykańczających na bazie formaldehydu oraz – jeżeli są one stosowane – płyty stolarskie niepoddane obróbce wyprodukowane z użyciem klejów lub żywic na bazie formaldehydu muszą spełniać jeden z poniższych warunków:

- emisje formaldehydu wynoszą poniżej 50 % wartości granicznej umożliwiającej zaklasyfikowanie ich do klasy E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986 + A1 (w odniesieniu do wszystkich pokryw podłogowych i płyt stolarskich oprócz MDF i HDF),
- emisje formaldehydu wynoszą poniżej 65 % wartości granicznej E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986 + A1 w odniesieniu do płyt stolarskich MDF/HDF niepoddanych obróbce,
- emisje formaldehydu są niższe od wartości granicznych dla etapu II określonych przez California Air Resources Board (CARB) lub wartości granicznych określonych w japońskich normach F-3 star lub F-4 star.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium. Ocena i weryfikacja pokryw podłogowych i płyt stolarskich o niskiej emisji formaldehydu zależą od systemu certyfikacji, jakim podlegają. Dokumenty weryfikacji wymagane w przypadku poszczególnych systemów opisano w tabeli 7.1.

Tabela 7.1

Dokumenty weryfikacji pokryw podłogowych o niskiej emisji formaldehydu

System certyfikacji	Ocena i weryfikacja
Klasa E1 (określona w załączniku B do normy EN 13986 +A1)	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyty stolarskiej, stwierdzająca, że pokrycie podłogowe i niepoddane obróbce płyty stolarskie oprócz MDF i HDF są zgodne z wymogiem 50 % wartości granicznej emisji dla klasy E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986+A1 ⁽¹⁾ lub, w przypadku niepoddanych obróbce płyt stolarskich MDF/HDF, są one zgodne z wymogiem 65 % wartości granicznej emisji dla E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986+A1, uzupełniona sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN 120, EN 717-2 lub EN 717-1 lub metodą równoważną.
CARB: wartości graniczne dla etapu II	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyt stolarskich, poparta wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z normą ASTM E1333 lub ASTM D6007, potwierdzającymi zgodność pokrycia podłogowego z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu dla etapu II określonymi w kalifornijskim rozporządzeniu dotyczącym złożonych wyrobów drewnianych nr 93120 (ang. <i>California Composite Wood Products Regulation 93120</i>) ⁽²⁾ . Pokrycia podłogowe i, w stosownych przypadkach, płyty stolarskie, mogą być oznakowane zgodnie z sekcją 93120.3(e) etykietą, która zawiera szczegółowe informacje obejmujące nazwę producenta, numer serii produktów lub wyprodukowanej partii, a także numer przypisany przez CARB jednostce certyfikującej będącej osobą trzecią (ta część nie jest obowiązkowa, jeżeli produkty są sprzedawane poza Kalifornią lub jeżeli zostały wyprodukowane bez dodatku formaldehydu lub z wykorzystaniem niektórych żywic na bazie formaldehydu o bardzo niskim poziomie emisji).
Dopuszczalne wartości emisji według norm F-3 star lub F-4 star	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyt stolarskich, dotycząca zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu określonymi w normach JIS A 5905 (w odniesieniu do płyt pilśniowych) lub JIS A 5908:2003 (w odniesieniu do płyt wiórowych i sklejk) poparta danymi z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem eksykatora metodą zgodną z normą JIS A 1460.

⁽¹⁾ Wymogi mają zastosowanie do pokryw podłogowych o wilgotności H = 6,5 %.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 93120 „Airborne toxic control measure to reduce formaldehyde emissions from composite wood products”, kalifornijski kodeks rozporządzeń (ang. *California Code of Regulations*).

Kryterium 8. Przydatność do użycia

Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryw podłogowych.

Pokrycia podłogowe są poddawane badaniu i klasyfikowane zgodnie z najnowszymi wersjami norm i wskazań określonych w tabeli 8.1.

Tabela 8.1

Normy dotyczące badania i klasyfikacji pokryw podłogowych

Pokrycie podłogowe	Metoda badania	Klasyfikacja
Pokrycie podłogowe z forniru ⁽¹⁾	EN 1534 w odniesieniu do odporności na wgniecenie EN 13329 w odniesieniu do pęcznienia na grubość Odpowiednia metoda badania dla udatności ⁽²⁾ Odpowiednia metoda badania dla odporności na ścieranie ⁽²⁾ ISO 24334 w odniesieniu do wytrzymałości połączenia	EN ISO 10874 ⁽³⁾

Pokrycie podłogowe	Metoda badania	Klasyfikacja
Drewniane pokrycia podłogowe z litego drewna i wielowarstwowe, fabrycznie lakierowane	Grubość wierzchniej warstwy Twardość drewna warstwy powierzchniowej ^(b)	EN 685 ^(b) CTBA
Pokrycia podłogowe z drewna litego i wielowarstwowego, fabrycznie olejowane, niepowlekanie		
Pokrycia podłogowe z płyt korkowych	EN 12104	EN ISO 10874
Pokrycia podłogowe z korka	EN 660-1 w odniesieniu do grupy ścierania EN 425 w odniesieniu do badania metodą krzesła na rolkach EN 425 w odniesieniu do symulowanego ruchu nogi mebla ISO 24343-1 w odniesieniu do wgniecenia resztkowego	
Pokrycia podłogowe z bambusa	EN 1534 w odniesieniu do odporności na wgniecenie EN 13696 dla grubości wierzchniej warstwy lub warstwy ścieralnej	—
Pokrycia podłogowe laminowane	EN 13329 EN 14978 EN 15468	EN ISO 10874

⁽¹⁾ Pokrycie podłogowe z forniru oznacza twarde pokrycie podłogowe składające się z podłoża z płyty drewnopochodnej, z wierzchnią warstwą z forniru i ewentualnie z podkładem.

⁽²⁾ Do celów zgodności, pomiarów i obliczeń dokonuje się przy użyciu wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod uwzględniających powszechnie uznane najnowocześniejsze metody pomiarowe i obliczeniowe, w tym zharmonizowane normy, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Muszą one być zgodne z definicjami technicznymi, warunkami i parametrami opisanymi w podręczniku dotyczącym kryteriów.

^(a) W stosownych przypadkach należy podać metodę badania odporności na ścieranie i grubość wierzchniej warstwy.

^(b) Klasyfikację gatunków drewna pod kątem twardości drewna i korelacje między klasami użytkowania zgodnie z normą EN 685 a grubością wierzchniej warstwy i gatunkiem drewna można znaleźć w dokumencie CTBA „Revetements interiors Parquet 71.01”.

Pokrycia podłogowe muszą osiągnąć co najmniej:

Pokrycie podłogowe	Wartości graniczne
Pokrycia podłogowe z forniru	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego — poziom użytkowania klasy 32 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego
Drewniane pokrycia podłogowe z litego drewna i wielowarstwowe, fabrycznie lakierowane	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego i komercyjnego
Pokrycia podłogowe z drewna litego i wielowarstwowego, fabrycznie olejowane, niepowlekanie	

Pokrycie podłogowe	Wartości graniczne
Pokrycia podłogowe z płyt korkowych	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego
Pokrycia podłogowe z korka	— poziom użytkowania klasy 32 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego
Pokrycia podłogowe z bambusa	— wilgotność równowagowa: 8 % przy 20 °C i 50 % wilgotności względnej. — Odporność na wgniecenie: ≥ 4 kg/mm ² w odniesieniu do pokryć podłogowych prasowanych w układzie horyzontalnym i wertykalnym ≥ 9,5 kg/mm ² dla pokryć podłogowych o wysokiej gęstości
Pokrycia podłogowe laminowane	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego — poziom użytkowania klasy 32 dla pokryć podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium. Deklaracja ta musi być uzupełniona sprawozdaniami z badań, które obejmują:

- rodzaj pokrycia podłogowego,
- zastosowaną metodę badań,
- wyniki badań i klasyfikację pokrycia podłogowego zgodnie z wynikami i z odpowiednimi normami, w stosownych przypadkach.

Jeżeli pokrycie podłogowe zostało zbadane według innej metody badań niż wymienione powyżej, może to być dopuszczalne, jeżeli w opinii właściwego organu metody badań są porównywalne.

Kryterium 9. Możliwość naprawy i przedłużona gwarancja

Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryć podłogowych.

Do celów naprawy i wymiany zużytych części pokrycie podłogowe musi spełniać następujące wymogi:

- Możliwość naprawy: Informację podaje się w instrukcji dla konsumenta lub na stronie internetowej producenta udostępnionej użytkownikom i instalatorom.
 - a) projekt umożliwiający naprawę oraz dokument zawierający opis naprawy: W przypadku pokryć podłogowych, które nie zostały sklejone, konstrukcja produktu musi umożliwiać jego demontaż w celu ułatwienia naprawy, ponownego użycia i recyklingu. Należy udostępnić proste, ilustrowane instrukcje dotyczące demontażu i wymiany uszkodzonych elementów. Wykonanie czynności związanych z demontażem i wymianą części musi być możliwe przy wykorzystaniu podstawowych narzędzi ręcznych. Dostarcza się informacje/zalecenia dotyczące zachowania zapasowych elementów pokrycia podłogowego na wypadek ewentualnej naprawy.
- Przedłużona gwarancja na produkt:
 - b) wnioskodawca udziela, bez żadnych dodatkowych kosztów, gwarancji na okres co najmniej pięciu lat, obowiązującej od daty dostawy produktu. Gwarancja zostaje udzielona bez naruszenia prawnych zobowiązań producenta i sprzedawcy na mocy prawa krajowego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności, uzupełnioną o:

- kopię dokumentu zawierającego opis naprawy lub inne materiały zawierające informację o projekcie umożliwiającym naprawę,
- kopię gwarancji, która zawiera warunki przedłużonej gwarancji na produkt określone w dokumentacji zawierającej informacje dla konsumentów i spełniające minimalne wymogi określone w niniejszym kryterium.

Kryterium 10. Informacje dla konsumentów

Produkt sprzedaje się z odpowiednimi informacjami dla konsumentów na opakowaniu lub w innej dokumentacji dołączonej do produktu. Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryć podłogowych.

Instrukcje dotyczące następujących aspektów muszą być czytelne i sporządzone w języku kraju, w którym produkt jest wprowadzany do obrotu lub muszą zawierać przedstawienie graficzne lub symbole:

- informacje na temat podgrupy, do której należy produkt (pokrycie podłogowe z drewna litego lub wielowarstwowego, korkowe, bambusowe, laminowane itd.), ilość materiału drewnianego, korkowego lub bambusowego w produkcie końcowym jako wartość procentową masy oraz informację, czy w pomieszczeniu użytkownika niezbędna jest jeszcze obróbka powierzchniowa.
- Zalecenia dotyczące instalacji: Należy dołączyć wszelkie stosowne instrukcje dotyczące najlepszych praktyk ekologicznej instalacji:
 - jeśli to możliwe, zaleca się montaż pływający. Należy poinformować o konieczności przygotowania powierzchni podłoża i materiałów pomocniczych,
 - jeżeli zaleca się zastosowanie instalacji klejonej z uwagi na ewentualny dłuższy okres użytkowania, podaje się zalecenie stosowania kleju posiadającego oznakowanie ekologiczne typu I lub kleju o niskich emisjach spełniającego wymagania EMICODE EC1 lub równoważne,
 - zilustrowane instrukcje montażu i demontażu zgodnie z wymogami kryterium 9.a. (w stosownych przypadkach).
- Zalecenie dotyczące obróbki powierzchniowej niepowlekanych pokryć podłogowych i pokryć podłogowych wymagających powierzchni olejowanej:
 - stosowne informacje o rodzaju i ilości produktów stosowanych do powlekania (np. oleju lub lakieru) niezbędnych do osiągnięcia zamierzonej trwałości,
 - stosowne informacje na temat powlekania pokrycia podłogowego produktami do powlekania o niskich emisjach zgodnie z dyrektywą 2004/42/WE,
 - informacje na temat przedłużenia okresu użytkowania pokrycia podłogowego poprzez renowację, np. szlifowanie i obróbkę powierzchniową.
- Zalecenia dotyczące użytkowania, czyszczenia i konserwacji produktu:
 - stosowne informacje na temat rutynowego czyszczenia podaje się, jeżeli mają one zastosowanie do danego pokrycia podłogowego, odnosząc się do produktów do czyszczenia posiadających oznakowanie ekologiczne typu I,
 - instrukcje konserwacji, w tym produkty do konserwacji oraz renowacji lub intensywnego czyszczenia. Jeśli to możliwe, należy zalecać stosowanie produktów do konserwacji posiadających oznakowanie ekologiczne typu I,
 - jasne określenie obszarów użytkowania pokrycia podłogowego oraz deklaracja zgodności z odpowiednimi normami EN w odniesieniu do produktu, o których mowa w kryterium 8.
- Informacje dotyczące możliwości naprawy:
 - wyraźne zalecenie dotyczące udostępniania części zamiennych zgodnie z wymogami kryterium 9.a,
 - istotne informacje dotyczące warunków gwarancji na produkt zgodnie z wymogami kryterium 9.b.
- Informacje dotyczące końca przydatności produktu do użycia:

Konsumentom udostępnia się szczegółowy opis najlepszego sposobu pozbycia się produktu (tj. ponownego wykorzystania, recyklingu, odzysku energii) z uszeregowaniem tych sposobów według wpływu na środowisko.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kopię dokumentu z informacjami dla konsumentów, który ma zostać udostępniony razem z produktem. Kopia wykazuje zgodność z każdym z punktów wymienionych w kryterium, stosowanie do przypadku.

Kryterium 11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Logo musi być widoczne i czytelne. Numer rejestracji/pozwolenia dotyczący oznakowania ekologicznego UE musi być umieszczony na produkcie w sposób czytelny i wyraźnie widoczny.

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym zawiera następujący tekst:

- Materiał drewniany, korkowy lub bambusowy pochodzący z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna
- Mniejsze zużycie energii podczas produkcji
- Produkt niskoemisyjny.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kopię dokumentu z informacjami widniejącymi na oznakowaniu ekologicznym UE.

DODATEK I

Wytyczne dotyczące obliczania ilości stosowanych LZO

Wymóg ten odnosi się do całkowitej ilości LZO w produktach do obróbki powierzchniowej pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli produkty wymagają rozcieńczenia, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Metoda ta opiera się na metodzie powlekania, według której oblicza się zastosowane ilości na m² powierzchni. Określa ona zawartość rozpuszczalników organicznych jako odsetek ilości zastosowanego produktu do obróbki powierzchniowej.

Zastosowaną ilość LZO oblicza się według następującego wzoru

$$\sum_{n=1}^i \text{ilości produktu do obróbki powierzchniowej} \times \% \text{LZO} \times \text{efektywność obróbki powierzchniowej}$$

Wzór składa się z:

- ilości produktu do obróbki powierzchniowej: dla każdej nałożonej powłoki ilość produktu do obróbki powierzchniowej wprowadzonego do systemu podaje się w g/m²,
- odsetka LZO w produktach do obróbki powierzchniowej: stężenie podaje się jako wartość procentową masy,
- efektywności obróbki powierzchniowej, która zależy od metody powlekania. Efektywność została podana zgodnie z aktualnym stanem wiedzy w branży obróbki powierzchniowej, zgodnie z wykazem w tabeli 4.2,
- sumy wszystkich nałożonych powłok.

Tabela 4.2

Efektywność obróbki powierzchniowej

Obróbka powierzchniowa	Efektywność (%)	Obróbka powierzchniowa	Efektywność (%)
Automatyczne rozpylanie, bez recyklingu	50	Powlekanie za pomocą wałków	95
Automatyczne rozpylanie, z recyklingiem	70	Powlekanie przez polewanie	95
Rozpylanie, elektrostatyczne	65	Powlekanie próżniowe	95
Rozpylanie, dzwon/dysk	80		

DODATEK II

Wytyczne dotyczące obliczania zużycia energii w procesie produkcji

Zużycie energii na m² pokrycia podłogowego oblicza się jako roczną średnią arytmetyczną za ostatnie trzy lata. Jeśli przedsiębiorstwo nie posiada tych danych, właściwe organy ocenią, czy mogą przyjąć dane równoważne.

Jeżeli producent dysponuje nadwyżką energii, która jest sprzedawana jako energia elektryczna, para lub ciepło, to sprzedane ilości można odliczyć od zużycia paliwa. W obliczeniu uwzględnia się wyłącznie paliwo, które jest rzeczywiście wykorzystywane w produkcji pokryć podłogowych.

Zużycie energii podaje się w kWh/m², ale obliczenia mogą być prowadzone także w MJ/m² (1 kWh = 3,6 MJ).

Wartość opałowa paliw jest obliczana na podstawie tabeli 5.2. Jeżeli energia elektryczna jest produkowana w zakładzie, do obliczenia zużycia paliwa można wykorzystać jedną z poniższych metod:

- rzeczywiste roczne zużycie paliwa,
- zużycie energii elektrycznej wytworzonej w zakładzie pomnożonej przez 2,5, jeżeli pochodzi ona z odnawialnego źródła.

Wartości zużycia energii oblicza się przy użyciu standardowych wartości opałowych. Wartości opałowe różnych paliw są podane w tabeli 5.2.

Tabela 5.2

Standardowe wartości opałowe ⁽¹⁾

Paliwo	MJ/kg	Paliwo	MJ/kg
Benzyna	44,0	Pelety (7 % W)	16,8
Olej napędowy		Torf	7,8-13,8
LPG	45,2	Słoma (15 % W)	
Olej Eo1	42,3	Biogaz	
Olej Eo5	44,0	Zrębki drzewne (25 % W)	13,8
Gaz ziemny	47,2	Odpady drzewne	
Węgiel dla elektrowni	28,5	<i>GJ/tonę odpowiada MJ/kg</i>	

⁽¹⁾ Wartości określono w załączniku IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012 s. 1).

(% W) oznacza wartość procentową masy wody w paliwie, oznaczoną literą f we wzorze poniżej. Jeżeli nie określono inaczej, f = 0 % W, a zawartość popiołu jest średnia.

Wzór do obliczania wartości opałowej zrębków drzewnych zależy od wilgotności. Energia jest niezbędna do odparowania wody z drewna. Energia ta zmniejsza wartość cieplną zrębków drzewnych. Wartość opałową oblicza się jako:

$$\text{Zrębek} = 19,0 \left(\frac{\text{MJ}}{\text{kg}} \right) - 21,442 \times \frac{f}{100}$$

Współczynnik 21,442 jest sumą ciepła parowania wody (2,442MJ/kg) i wartości opałowej suchego drewna (19,0 MJ/kg). Jeżeli wnioskodawca posiada analizę laboratoryjną wartości cieplnej paliwa, właściwe organy mogą rozważyć wykorzystanie tej wartości cieplnej do obliczania wartości opałowej.

DODATEK III

Wykaz norm i innych specyfikacji technicznych

Tabela III.1

Wykaz norm i innych specyfikacji technicznych

Norma	Tytuł
Definicje pokryw podłogowych	
EN 12466	Elastyczne pokrycia podłogowe – Terminologia
EN 13329	Laminowane pokrycia podłogowe. Specyfikacje, wymagania i metody badania
ISO 14021	Etykiety i deklaracje środowiskowe – Własne stwierdzenia środowiskowe (Etykietowanie środowiskowe II typu)
Emisje lotnych związków organicznych	
CEN/TS 16516	Wyroby budowlane – Ocena uwalniania substancji niebezpiecznych – Określenie emisji do wnętrza budynku
EN 717-1	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Emisja formaldehydu metodą komorową
EN 717-2	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Emisja formaldehydu metodą analizy gazowej
EN 120	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Metoda ekstrakcyjna (zwana metodą perforatora)
EMICODE	http://www.emicode.com/en/emicode-r/
Surowce	
EPF	„EPF Standard for delivery conditions of recycled wood” (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r. http://www.europanel.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf
EN 1243	Kleje. Oznaczanie wolnego formaldehydu w kondensatach aminowych i amidoformaldehydowych
ISO 8214-6	Bezpieczeństwo zabawek – Część 6: Niektóre estry ftalanowe w zabawkach i wyrobach dla dzieci
Przydatność do użycia	
EN 425	Elastyczne i laminowane pokrycia podłogowe. Badanie metodą krzesła na rolkach
EN 660-1	Elastyczne pokrycia podłogowe. Wyznaczanie odporności na ścieranie. Metoda Stuttgart
EN 685	Elastyczne, włókiennicze i laminowane pokrycia podłogowe. Klasyfikacja
EN 1534	Podłoga z drewna i parkietu – Oznaczanie odporności na wgniecenie (metodą Brinella) – Metoda badania
EN ISO 10874	Elastyczne, włókiennicze i laminowane pokrycia podłogowe – Klasyfikacja

Norma	Tytuł
EN 12104	Elastyczne pokrycia podłogowe. Płytki z korka prasowanego. Wymagania
EN 13329	Laminowane pokrycia podłogowe. Specyfikacje, wymagania i metody badań
EN 13696	Podłogi drewniane – Metody badań oznaczania elastyczności i odporności na ścieranie oraz udarności
EN 14978	Laminowane pokrycia podłogowe – Elementy z warstwą użytkową na bazie akrylowej utwardzaną wiązką elektronów – Specyfikacje, wymagania i metody badania
EN 15468	Laminowane pokrycia podłogowe – Elementy z bezpośrednio nanoszonym nadrukiem i warstwą wierzchnią z żywic. Specyfikacje, wymagania i metody badania
ISO 24343-1	Elastyczne i laminowane pokrycia podłogowe – Wyznaczanie wgniecenia i wgniecenia resztkowego – Część 1: Wgniecenie resztkowe